

Отдавна ли прѣвъ мира съ рејѣ
Стрѣхрѣчанне нѣи свѣжаја свобода?

И еѣ съ срамъ рејеме днесъ,
Че пакъ заробенъ е народа.

И не отъ цоѣвъ на стария десятикъ,
Съвѣ паднахъ въ воеваниа герои —

Зароби се нечастиня народа,

Прѣдадени отъ водижѣхъ свои,
Въ рѣцѣхъ на стѣнителъ самозванъ,

Злобѣ и зобѣкала гудамъ отъ бѣсило,

Обиколены съ иштетеленѣна згана,

Достойна за достойноѣо свѣтѣло.

О! не най радно бѣжнѣя народа

Стѣнителни ореме и прѣвъ лѣтѣо,

Отъ най кѣхъ на теѣрнѣя си поитѣ

Моя мене и въ Европа дохѣнората!

И тагъ стѣрана на мирна еволюция,

Села и стѣрана на яростни борби

И подлосѣи, и въ нашѣта конѣжѣзѣнѣя.

Движа се и соитѣи и торби...

